

W dniu 9 grudnia 2021 r. Sąd Najwyższy, rozstrzygając w Izbie Cywilnej zagadnienie prawne przedstawione przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. III CZP 16/21, podjął uchwałę następującej treści:

Dopuszczalne jest zastrzeżenie kary umownej za zwłokę w wykonaniu zobowiązania w postaci określonego procentu ustalonego wynagrodzenia umownego za każdy dzień zwłoki, nawet jeżeli nie określono końcowego terminu naliczania kary umownej ani jej kwoty maksymalnej.

Sąd Najwyższy przyjął, że ani określenie wysokości kary przez wskazanie podstaw do jej wyliczenia, ani brak ustalenia z góry jej maksymalnej wysokości nie sprzeciwiają się uznaniu, że kara stanowi określoną sumę pieniężną w rozumieniu art. 483 § 1 k.c. Niebezpieczeństwa, jakie dla dłużnika mogą wiązać się z naliczeniem kary za okres, który nie jest z góry znany, dłużnik może wyeliminować przez wykonanie zobowiązania i usunięcie stanu zwłoki. Istotną rolę w ograniczeniu tych niebezpieczeństw pełni również instytucja przedawnienia.

Pisemne uzasadnienie uchwały zawierające szczegółową argumentację zostanie przedstawione w późniejszym terminie.

[Kliknij tutaj-czytaj całość](#)